

บทคัดย่อ

ความจริงแท้ที่เป็นสากลถูกทำลายจากคนหลายกลุ่มในพื้นที่ทางสังคมและการเมืองที่เป็นทางการ ผู้หญิงเป็นกลุ่มหนึ่งที่ได้ตั้งคำถามกับกรอบความเชื่อและโครงสร้างเชิงอำนาจซึ่งกดขี่เอาใจเอาเปรียบพวกเธอในอาณาบริเวณส่วนตัว และพยายามจะใช้กลไกและอำนาจในระบบการเมืองที่เป็นทางการเพื่อจะแก้ไขความไม่เสมอภาคเท่าเทียมระหว่างชายหญิงในพื้นที่สาธารณะและประเด็นที่ถูกมองว่าเป็นเรื่องเฉพาะของผู้หญิง ซึ่งเกี่ยวข้องกับครอบครัว เด็ก และความสัมพันธ์ชายหญิง

การศึกษานี้มุ่งจะวิเคราะห์การโต้แย้งสาธารณะใน 'ประเด็นผู้หญิง' ที่เกี่ยวกับการควบคุมเรื่องเพศให้อยู่ในสถาบันการแต่งงานโดยรัฐและความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงมาตรฐานและกฎเกณฑ์ที่รัฐรับรอง โดยใช้กรณีการแก้ไข บรรพ 5 ว่าด้วยครอบครัว ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในปี พ.ศ. 2519 และกฎหมายที่เกี่ยวกับการค้าประเวณี (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539) ในขณะที่ผู้หญิงและแนวร่วมพยายามจำกัดพฤติกรรมทางเพศของคนในสังคมให้อยู่ในกรอบการแต่งงาน โดยการทำให้กรอบมีความเข้มงวดมากขึ้นโดยใช้กฎหมายของรัฐบังคับ ฝ่ายที่คัดค้านปกป้องพฤติกรรม 'นอกกรอบ' บนฐานของเสรีภาพของปัจเจก การพยายามจะทำให้เกิดมาตรฐานเรื่องเพศแบบเดียวกันสำหรับชายหญิง โดยเฉพาะในเรื่องการจำกัดความสัมพันธ์ทางเพศไว้ในการแต่งงาน โดยใช้หลักการความเท่าเทียมเชิงสิทธิรองรับ ทำให้เกิดการโต้แย้งว่าหลักความเสมอภาคและสิทธิมีฐานที่ต่างจากความสัมพันธ์ส่วนตัวของคน ซึ่งเป็นเรื่องของความรักและความรู้สึก ไม่ใช่พันธสัญญาซึ่งเป็นการละเมิด ประเด็นเรื่องการแบ่งพื้นที่ของชีวิตทางสังคมออกเป็นสองส่วนสำหรับคนสองเพศสภาพ โดยหลักการและวิถีของแต่ละพื้นที่แตกต่างกันถูกหยิบยกมาค้านข้อเสนอหลายประการ ฝ่ายสนับสนุนการใช้มาตรฐานเดียวกันเพื่อจำกัดเรื่องเพศไว้ในการแต่งงาน กลับเสนอให้คงวิถีปฏิบัติในแง่มุมอื่นซึ่งสะท้อนความต่างของบทบาทหน้าที่ระหว่างชายหญิง โดยอ้างการรักษาประเพณีเดิมซึ่งมีรากฐานอยู่ที่การแบ่งพื้นที่สาธารณะ-พื้นที่ส่วนตัวที่มีหลักการที่แตกต่าง การมองเช่นนี้ไม่ต่างจากฐานการอธิบายของฝ่ายคัดค้านบางคน

ในการโต้เถียงในประเด็นต่าง ๆ ผู้ชายที่ไม่เห็นด้วยได้ตั้งคำถามว่าการเรียกร้องและความต้องการเช่นนี้เป็นเรื่องของผู้หญิงบางกลุ่มที่มีตำแหน่งแห่งที่เฉพาะในทางเศรษฐกิจและสังคมหรือไม่ และได้ยกต่าง ๆ ของผู้หญิงที่มีประสบการณ์และความต้องการที่แตกต่างไป เสียงของผู้หญิงในการแก้ไขกฎหมายที่เป็นกรณีศึกษาจึงอาจไม่ใช่ตัวแทนของผู้หญิงโดยรวม แต่เป็นเรื่องของผู้หญิงเฉพาะกลุ่มเช่นเมียหลวง 'หญิงดี' หรือหญิงชนชั้นกลาง ความแตกต่างหลากหลายในองค์ประกอบเชิงอัตตลักษณ์อย่างชนชั้น ชวงอายุ หรือภูมิหลังทางสังคมส่งผลต่อประสบการณ์และความต้องการของผู้หญิง เสียงของผู้หญิงจึงไม่ได้เป็นหนึ่งเดียวอย่างมีเอกภาพแต่ขึ้นอยู่กับที่ทางเฉพาะและประสบการณ์ของผู้มีเพศสภาพหญิงด้วย

การโต้เถียงต่อรองเกี่ยวกับแง่มุมต่าง ๆ ที่ถูกจัดว่าเป็นเรื่องส่วนตัวอย่างเรื่องเพศและความสัมพันธ์จึงไม่ใช่การปะทะกันระหว่างความจริงของผู้หญิงกับความจริงของผู้ชายที่การแบ่งขั้วแบ่งฝ่ายเป็นไปโดยชัดเจน แต่แง่มุมต่าง ๆ ของอัตตลักษณ์ที่เลื่อนไหลไม่คงที่ของคนทำให้กรอบความเชื่อความหมายเรื่องเพศมีความหลากหลายกว่านั้นมาก การต่อรองเกี่ยวกับเรื่องเพศในพื้นที่ทางสังคมหรืออาณาบริเวณทางการเมืองที่เป็นทางการจึงเป็นการปะทะของกรอบย่อยที่ขึ้นอยู่กับตำแหน่งแห่งที่ทางสังคมและการซ้อนทับขององค์ประกอบของตัวตน ที่ทำให้ประสบการณ์และความคาดหวังของคนแตกต่างกันไป ซึ่งแปลว่าความจริงของผู้หญิงก็น่าจะมีหลายชุดด้วยเช่นกัน